

En udnyttelse af ministerens mulighed for at kræve, at en kommune udarbejder en bevarende lokalplan for et særligt miljø kan afhjælpe problemet, men en indføjeelse i loven kan på længere sigt være en nødvendig styrkelse.

Nogle har kritiseret, at lovforslaget giver ministeren ret til at ophæve en fredning, når fredningsværdien er gået tabt eller ikke længere kan opretholdes, og denne mulighed må naturligvis ikke udløse, at misligholdelse og vanrøgt af en fredet ejendom kan fremprovokere et nedrivningsønske fra ejeren. Men omvendt er en løbende vurdering af, om de fredede bygninger fortsat repræsenterer væsentlige arkitektoniske og kulturelle værdier, nødvendig.

I sin betænkning fra 1990 fremkommer Bygningskulturudvalget med et lignende forslag om en løbende vurdering af fredede bygninger, og jeg føler mig overbevist om, at en sådan vurdering vil blive foretaget med alle tænkelige hensyn til den overordnede målsætning i loven.

Kultur og miljø handler ikke blot om bygninger, men også om landskabelige fortidsminder som f.eks. gravhøje, ruiner, gamle parkanlæg, bopladser og gamle skove, og for at sikre en kvalitativ udvælgelse af de bevaringsværdige kulturmiljøer er det nødvendigt at styrke de faglige synspunkter.

Derfor hilser vi i Socialdemokratiet L 167, forslag til lov om regionale faglige kulturråd, meget velkomment, for de lokale museumsråd får nu mulighed for at samle en gruppe fagfolk, hos hvem de kan søge vejledning inden for områder, som ikke traditionelt hører under museerne, og når bevaringsarbejdet således gøres bredere, må den faglige ekspertise tilsvarende udvides.

Sideløbende med denne faglige ekspertise er det bydende nødvendigt at udpege medlemmer af rådene, der har et godt lokalkendskab, for de vil have de bedste forudsætninger for at beskrive tilstanden i området og for at kunne koordinere de forskellige initiativer.

Socialdemokratiet støtter lovforslag nr. L 167 med den forhåbning, at det blandt andet på grund af muligheden for økonomisk støtte til arbejdet kan motivere til oprettelse af kulturmiljøråd med en sammensætning, der er afpasset til rådgivning om kulturmiljøet og til gavn for beslutningsprocesserne.

Om beslutningsforslag nr. B 92, stillet af Enhedslisten, mener vi i Socialdemokratiet, at vedtagelsen af L 166 og L 167 netop tilgodeser alle de gode ideer og tanker, som såvel Byg-

ningskulturudvalget og embedsmandsudvalget som Folketingets partier og høringssvar fra interessegrupper har fremlagt under processen. Og B 92 er spækket med ord som »skal pålægges«, »foretage indgreb«, »gøres obligatorisk«, »skal gøres« og »skal etableres«.

Intentionerne i Enhedslistens forslag er ikke utiltalende, og i Socialdemokratiet ser vi da også gerne bevaring af bygninger styrket, men vi mener, at denne holdning netop er, hvad L 166 og L 167 afspejler, ligesom samarbejde og borgerindflydelse bliver styrket. Derudover tilslutter vi os ministerens kommentarer til B 92.

Socialdemokratiet mener ikke, at der efter den lange og grundige proces, der ligger bag dagens to lovforslag, er basis for at komme med nye tiltag og ideer, og vi støtter derfor ikke B 92, men vi støtter L 166 og L 167, og vi vil medvirke til et godt udvalgsarbejde.

Bodil Thrane (V):

I forlængelse af redegørelsesdebatten fra sidste år er det meget udmærket, at der igen sættes fokus på kulturmiljøområdet, for de fredede og de bevaringsværdige bygninger er en meget vigtig bestanddel af Danmarks historiske natur- og kulturarv, og jeg tror, at langt de fleste af os har et ønske om, at alle disse bygninger bevares for eftertiden.

Når man læser lovforslagets tekst, er det helt tydeligt, at det er et område, der igennem en årrække har haft bevågenhed både på det nationale og nu også på den internationale scene.

Der har således været foretaget forskellige lovvedtagelser til såvel fremme som bevaring af vore kulturbygninger og -miljøer, og de 56 kommuneatlaser, hvor registrering af såvel enkeltbygninger som hele bydele er præciseret, er et af de positive elementer.

Det er også værd at nævne, at kommunale og lokale byfonde er blevet en realitet flere steder, hvor både de æstetiske og de kvalitetsmæssige krav er gået op i en højere enhed.

Når vi så i dag står med to lovforslag fra miljøministeren som en opfølgning på kulturredegørelsen fra sidste samling, er det ganske interessant, at ministeren for det første nævner, at hovedformålet med lovforslagene er at sikre en øget offentlig inddragelse i både frednings- og bevaringsarbejdet, for det andet, at det handler om at styrke de bevaringsværdige bygninger, og for det tredje, at vi skal have moderniseret loven, og at ministeren samtidig understreger, at det statslige ansvar for fredning og det kom-